EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/58/EF

af 12. juli 2002

om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter høring af Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det kræves i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([4]), at medlemsstaterne med henblik på fri udveksling af personoplysninger inden for Fællesskabet skal sikre fysiske personers rettigheder og frihed i forbindelse med behandling af personoplysninger, herunder navnlig disse personers krav på privatlivets fred.

(2) Dette direktiv søger at overholde de grundlæggende rettigheder og respektere de principper, der anerkendes i især Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Direktivet søger især at sikre fuld overholdelse af rettighederne i charterets artikel 7 og 8.

(3) Kommunikationshemmeligheden er garanteret ved de internationale instrumenter på menneskerettighedsområdet, herunder navnlig den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og ved medlemsstaternes forfatninger.

(4) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren ([5]) omsættes principperne i direktiv 95/46/EF til særregler for telesektoren. Direktiv 97/66/EF bør tilpasses markedsudviklingen og den teknologiske udvikling inden for elektroniske kommunikationstjenester for at sikre, at brugere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester sikres den samme beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, uanset hvilken teknologi tjenesterne baserer sig på. Direktivet bør derfor ophæves og erstattes af dette direktiv.

(5) Nye avancerede digitale teknikker er ved at blive taget i anvendelse i offentlige kommunikationsnet i Fællesskabet, og dette medfører, at der er et særligt behov for beskyttelse af brugerens personoplysninger og privatliv. Det er kendetegnende for udviklingen af informationssamfundet, at der indføres nye elektroniske kommunikationstjenester. Store dele af offentligheden har fået adgang og råd til at bruge digitale mobilnet. Disse digitalnet har stor kapacitet til og muligheder for at behandle personoplysninger, og derfor kan der kun gennemføres en vellykket grænseoverskridende indførelse af disse tjenester, hvis man bl.a. sikrer, at brugerne har tillid til, at deres privatliv ikke krænkes.

(6) Internettet vender op og ned på de traditionelle markedsstrukturer, idet det udgør en fælles, global infrastruktur for fremføring af en lang række elektroniske kommunikationstjenester. Offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester via internettet giver brugerne nye muligheder, men medfører også nye risikomomenter for deres personoplysninger og privatliv.

(7) Med hensyn til offentlige kommunikationsnet bør der træffes særlige foranstaltninger af lovgivningsmæssig, administrativ og teknisk art for at beskytte fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og juridiske personers legitime interesser, navnlig mod den voksende risiko, der er forbundet med automatiseret opbevaring og behandling af oplysninger om abonnenter og brugere.

(8) De foranstaltninger af lovgivningsmæssig, administrativ og teknisk art, medlemsstaterne har vedtaget for den elektroniske kommunikationssektor med henblik på beskyttelse af personoplysninger, privatlivets fred og juridiske personers legitime interesser, bør harmoniseres for at undgå hindringer for gennemførelsen af det indre marked for elektronisk kommunikation i overensstemmelse med traktatens artikel 14. Harmoniseringen bør begrænses til de krav, der er nødvendige for at sikre, at fremme og udvikling af nye kommunikationstjenester og -net mellem medlemsstater ikke hindres.

([1]) EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 223.
([2]) EFT C 123 af 25.4.2001, s. 53.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 13.11.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 28.1.2002 (EFT C 113 E af 14.5.2002, s. 39) og Europa-Parlamentets afgørelse af 30.5.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 25.6.2002.
([4]) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
([5]) EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1.

(9) Medlemsstaterne, udbyderne og de berørte brugere samt de kompetente organer på fællesskabsplan bør samarbejde om at skabe og udvikle de relevante teknologier, hvor dette er nødvendigt for at gennemføre de garantier, der er indeholdt i dette direktiv, navnlig under hensyntagen til målsætningerne om at reducere behandlingen af personoplysninger til det mindst mulige og slette eller ændre navneangivelser inden sådanne data bruges, hvor dette er muligt.

(10) I den elektroniske kommunikationssektor finder direktiv 95/46/EF navnlig anvendelse på alle forhold vedrørende beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som ikke særligt er omfattet af bestemmelserne i dette direktiv, herunder den registeransvarliges forpligtelser og fysiske personers rettigheder. Direktiv 95/46/EF anvendes på ikke-offentlige kommunikationstjenester.

(11) Ligesom direktiv 95/46/EF finder dette direktiv ikke anvendelse på beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er forbundet med aktiviteter, der ikke er omfattet af fællesskabsretten. Det ændrer derfor ikke den nuværende balance mellem enkeltpersoners ret til privatlivets fred og medlemsstaternes mulighed for, jf. artikel 15, stk. 1, i dette direktiv, at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige til beskyttelse af den offentlige sikkerhed, forsvaret, statens sikkerhed (herunder statens økonomiske interesser, når disse aktiviteter er forbundet med spørgsmål vedrørende statens sikkerhed) og statens aktiviteter på det strafferetlige område. Dette direktiv berører derfor ikke medlemsstaternes mulighed for lovligt at opfange elektronisk kommunikation eller træffe andre foranstaltninger, hvis det er nødvendigt med et af disse formål for øje og i overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder som fortolket i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis. Sådanne foranstaltninger skal være passende, stå i åbenbart rimeligt forhold til det mål, der forfølges, og være nødvendige i et demokratisk samfund, og foranstaltningerne bør omfattes af passende beskyttelsesordninger i overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

(12) Abonnenter på offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester kan være fysiske eller juridiske personer. Bestemmelserne i nærværende direktiv tager som supplement til direktiv 95/46/EF sigte på at beskytte fysiske personers grundlæggende rettigheder, navnlig deres ret til privatlivets fred, samt juridiske personers legitime interesser. Direktivet forpligter ikke medlemsstaterne til at udvide anvendelsen af direktiv 95/46/EF til at omfatte beskyttelse af juridiske personers legitime interesser, som er sikret inden for rammerne af gældende fællesskabsret og national lovgivning.

(13) Kontraktforholdet mellem abonnent og tjenesteudbyder kan bestå i en regelmæssig betaling eller en engangsbetaling for den tjeneste, der er leveret eller skal leveres. Forudbetalte kort betragtes også som en kontrakt.

(14) Lokaliseringsdata kan omhandle angivelse af bredde, længde og højde for brugerens terminaludstyr, rejseretningen, nøjagtigheden af lokaliseringsoplysningerne, identifikation af den celle inden for nettet, hvor terminaludstyret er lokaliseret på et bestemt tidspunkt, samt det tidspunkt, hvor lokaliseringsoplysningerne er registreret.

(15) En kommunikation kan omfatte enhver form for oplysning om navn, nummer eller adresse, der gives af kommunikationsafsenderen eller brugeren af en forbindelse til udførelse af kommunikationen. Trafikdata kan omfatte enhver omsættelse af disse oplysninger, der foretages af det kommunikationsnet, hvorigennem kommunikationen transmitteres, med henblik på at gennemføre transmissionen. Trafikdata kan bl.a. bestå af data om en kommunikations rutning, varighed, tid eller omfang, om den anvendte protokol, om lokaliseringen af afsenders eller modtagers terminaludstyr, om det net, som kommunikationen udgår fra eller ender i, om en forbindelses begyndelse, afslutning eller varighed; de kan ligeledes bestå af det format, hvori kommunikationen overføres via nettet.

(16) Oplysninger, der overføres som del af en radio- og fjernsynstransmissionstjeneste via et offentligt kommunikationsnet, sigter på et potentielt ubegrænset publikum og udgør ikke en kommunikation i dette direktivs forstand. I tilfælde, hvor den enkelte abonnent eller bruger kan identificeres, f.eks. i forbindelse med video-on-demand, er de fremførte oplysninger dog omfattet af begrebet kommunikation i dette direktivs forstand.

(17) I dette direktiv bør samtykke givet af en bruger eller en abonnent, hvad enten sidstnævnte er en fysisk eller en juridisk person, have samme betydning som den registreredes samtykke, således som defineret og yderligere fastlagt i direktiv 95/46/EF. Samtykke kan gives ved ethvert passende middel, der muliggør en frit givet, specifik og informeret angivelse af brugerens ønsker, herunder ved at afkrydse en rubrik, når man besøger et internetwebsted.

(18) Tillægstjenester kan for eksempel bestå af rådgivning om de billigste takstpakker, vejvisning, trafikoplysninger, vejrudsigter eller turistinformation.

(19) Visse krav i forbindelse med nummervisning samt begrænsning heraf og i forbindelse med automatisk viderestilling til abonnentlinjer, der er forbundet med analoge centraler, bør ikke gøres bindende i særlige tilfælde, hvor opfyldelsen heraf ville være teknisk umulig eller fordre en uforholdsmæssig stor økonomisk indsats. Da det er vigtigt for de berørte parter at kende til sådanne tilfælde, bør medlemsstaterne underrette Kommissionen herom.

(20) Tjenesteudbydere bør træffe passende foranstaltninger for at beskytte deres tjenester, om nødvendigt i samarbejde med netudbyderen, og informere abonnenter om eventuelle særlige risici for brud på netsikkerheden. Sådanne risici vedrører især elektroniske kommunikationstjenester via et åbent net såsom internettet eller analog mobiltelefoni. Det er særlig vigtigt, at tjenesteudbyderen informerer abonnenter og brugere af sådanne tjenester fyldestgørende om eksisterende sikkerhedsrisici, som tjenesteudbyderen ikke har mulighed for at afhjælpe. Tjenesteudbydere, som udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester via internettet, bør informere brugere og abonnenter om, hvordan de kan sikre deres kommunikation, f.eks. ved at anvende bestemte typer software eller krypteringsteknologi. Kravet om at underrette abonnenterne om særlige sikkerhedsrisici fritager ikke tjenesteudbyderen for forpligtelsen til for egen regning omgående at træffe passende foranstaltninger til at forebygge nye uforudsete sikkerhedsrisici og genoprette det normale sikkerhedsniveau for tjenesten. Underretning af abonnenten om sikkerhedsrisici bør være gebyrfri, bortset fra eventuelle beskedne omkostninger for abonnenten i forbindelse med modtagelse eller indsamling af oplysningerne, f.eks. ved at downloade elektronisk post. Sikkerheden evalueres på baggrund af artikel 17 i direktiv 95/46/EF.

(21) For at beskytte kommunikationshemmeligheden bør der træffes foranstaltninger til at hindre uautoriseret adgang til kommunikation — herunder både selve indholdet og data vedrørende kommunikationen — der finder sted via offentlige kommunikationsnet og offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester. Den nationale lovgivning i visse medlemsstater forbyder kun uautoriseret adgang til kommunikation, når det sker med forsæt.

(22) Det er ikke tanken, at forbuddet mod, at der af andre end brugerne eller uden disses samtykke lagres oplysninger og de dertil hørende trafikdata, skal omfatte enhver automatisk, mellemliggende og kortvarig lagring af denne information, når blot lagringen udelukkende sker med henblik på gennemførelse af transmissionen i de elektroniske kommunikationsnet, og oplysningerne ikke lagres længere end det tidsrum, der er nødvendigt for transmissionen og af hensyn til trafikstyringen, forudsat at sikkerhedsbeskyttelsen af oplysningerne i lagringsperioden fortsat er garanteret. Hvis det er nødvendigt for at effektivisere den videre transmission af offentligt tilgængelige oplysninger til andre modtagere af tjenesten efter deres anmodning herom, bør dette direktiv ikke forhindre, at sådanne oplysninger lagres, forudsat at disse oplysninger i alle tilfælde er offentligt tilgængelige uden begrænsninger, og at alle data vedrørende de abonnenter eller brugere, der anmoder om disse oplysninger, slettes.

(23) Kommunikationshemmeligheden bør ligeledes sikres som led i lovlig forretningspraksis. Hvis det er nødvendigt og tilladt ifølge lovgivningen, bør kommunikationer kunne registreres med henblik på at tjene som bevis for en handelstransaktion. Direktiv 95/46/EF finder anvendelse på en sådan behandling. Parterne i udvekslingen af kommunikationerne bør forud for registreringen underrettes herom, herunder om dens formål samt om, hvor længe den registrerede kommunikation vil blive lagret. Den registrerede kommunikation bør slettes snarest muligt og under alle omstændigheder senest ved udløbet af den lovbestemte frist for anfægtelse af transaktionen.

(24) Terminaludstyr for brugere af elektroniske kommunikationsnet og alle oplysninger, der er lagret på sådant udstyr, er en del af brugernes privatsfære, der kræver beskyttelse i henhold til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Såkaldt spionsoftware, såkaldte web bugs, skjulte identifikatorer og andre tilsvarende anordninger kan komme ind i brugerens terminal uden dennes viden for at skaffe adgang til oplysninger, for at lagre skjulte oplysninger eller for at spore brugerens aktiviteter og kan alvorligt krænke disse brugeres privatliv. Brugen af sådanne anordninger til andet end lovlige formål bør kun være tilladt med de pågældende brugeres viden.

(25) Sådanne anordninger, f.eks. såkaldte »cookies« kan imidlertid være et legitimt og nyttigt værktøj f.eks. til at analysere effektiviteten af et websteds design og reklame og fastslå identiteten af brugere, der beskæftiger sig med online-transaktioner. Hvis sådanne anordninger, for eksempel »cookies«, anvendes med et lovligt formål, som f.eks. for at lette levering af informationssamfundstjenester, bør det være tilladt at bruge dem på den betingelse, at brugere i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF får klare og præcise oplysninger om formålet med »cookies« eller tilsvarende anordninger for at sikre, at de er klar over, hvilke oplysninger det terminaludstyr, de bruger, indeholder. Brugere bør have mulighed for at nægte, at en »cookie« eller tilsvarende anordning lagres på deres terminaludstyr. Dette er særlig vigtigt af hensyn til situationer, hvor andre end den oprindelige bruger har adgang til terminaludstyret og dermed til alle data, der indeholder følsomme oplysninger af personlig karakter, og som er lagret på dette udstyr. Information herom og retten til at nægte kan tilbydes én gang med hensyn til anvendelsen af de forskellige anordninger på brugerens terminaludstyr under den samme forbindelse og kan også omfatte senere anvendelse af de samme anordninger under senere forbindelser. Midlerne til at give oplysninger, eller give ret til at nægte eller anmode om samtykke bør være så brugervenlige som muligt. Adgangen til et specifikt webstedsindhold vil fortsat kunne gøres betinget af velinformeret accept af en »cookie« eller tilsvarende anordning, hvis den anvendes til et lovligt formål.

(26) Abonnentoplysninger, som behandles i elektroniske kommunikationsnet ved etablering af en kommunikationsforbindelse og fremføring af information, indeholder oplysninger om fysiske personers privatliv og vedrører retten til respekt for deres korrespondance eller vedrører juridiske personers legitime interesser. Sådanne data må kun lagres i det omfang, det er nødvendigt for tjenestens gennemførelse med henblik på debitering og afregning for samtrafik, og kun i et begrænset tidsrum. Ønsker udbyderen af de offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester at underkaste sådanne data yderligere behandling med henblik på markedsføring af elektroniske kommunikationstjenester eller levering af tillægstjenester, må dette kun ske, hvis abonnenten har givet sit samtykke hertil på grundlag af en nøjagtig og fuldstændig orientering fra udbyderen af de offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester om arten af den yderligere behandling, han agter at foretage, og om abonnentens ret til at nægte eller tilbagekalde sit samtykke til denne behandling. Trafikdata, som anvendes til markedsføring af udbyderens egne kommunikationstjenester eller til levering af tillægstjenester, bør ligeledes slettes eller anonymiseres, når tjenesten er leveret. Tjenesteudbyderne bør til enhver tid holde abonnenterne underrettet om, hvilke typer data de behandler, samt hvorfor og hvor længe behandlingen foretages.

(27) Det nøjagtige tidspunkt for afslutningen på transmissionen af kommunikationen, hvorefter trafikdata bør slettes undtagen i debiteringsøjemed, kan afhænge af, hvilken type elektronisk kommunikationstjeneste der leveres. Ved f.eks. taletelefoniopkald vil transmissionen være afsluttet, så snart en af brugerne har afsluttet forbindelsen, ved elektronisk post er transmissionen afsluttet, så snart modtageren har hentet meddelelsen, typisk fra tjenesteudbyderens server.

(28) Forpligtelsen til at slette trafikdata eller gøre dem anonyme, når de ikke længere er nødvendige for fremføringen af kommunikationen, er ikke i modstrid med procedurer på internettet som f.eks. caching af IP-adresser i Domain Name System eller caching af IP-adresser knyttet til fysiske adresser eller anvendelse af login-information med henblik på at kontrollere adgangen til net eller tjenester.

(29) Tjenesteudbyderen kan behandle trafikdata vedrørende abonnenter og brugere, hvis det i individuelle tilfælde er nødvendigt for at afsløre tekniske svigt eller fejl i fremføringen af kommunikationer. Trafikdata, der er nødvendige i debiteringsøjemed, må også behandles af udbyderen med henblik på at afsløre og standse svig bestående i uretmæssig gratis brug af den elektroniske kommunikationstjeneste.

(30) Systemer til levering af elektroniske kommunikationsnet og kommunikationstjenester bør konstrueres, så de begrænser mængden af nødvendige personoplysninger til et absolut minimum. Eventuelle aktiviteter i forbindelse med levering af en elektronisk kommunikationstjeneste, der går ud over transmission af en kommunikation og debitering heraf, bør baseres på aggregerede trafikdata, der ikke kan knyttes til abonnenter eller brugere. Hvis sådanne aktiviteter ikke kan baseres på aggregerede data, bør de betragtes som tillægstjenester, hvor abonnentens samtykke er obligatorisk.

(31) Om det er abonnenten eller brugeren, der skal give sit samtykke til behandlingen af personoplysninger med henblik på leveringen af en tillægstjeneste, afhænger af de data, der skal behandles, og den type tjeneste, der skal udbydes, samt af, hvorvidt det er teknisk, proceduremæssigt og kontraktligt muligt at skelne mellem den person, der bruger en elektronisk kommunikationstjeneste, og den juridiske eller fysiske person, der abonnerer på den.

(32) Hvis udbyderen af en elektroniske kommunikationstjeneste eller en tillægstjeneste har underleveranceaftale om behandlingen af personoplysninger med henblik på levering af disse tjenester til en anden enhed, må denne underleverance og den efterfølgende databehandling være i fuld overensstemmelse med kravene til registeransvarlige og registerførere i forbindelse med personoplysninger, således som fastlagt i direktiv 95/46/EF. Hvis levering af en tillægstjeneste kræver, at trafik- eller lokaliseringsdata fremsendes af en udbyder af en elektronisk kommunikationstjeneste til en udbyder af tillægstjenester, bør de abonnenter og brugere, som de pågældende data vedrører, ligeledes underrettes fuldt ud om denne fremsendelse, før de giver deres samtykke til databehandlingen.

(33) Indførelsen af specificerede forbrugsopgørelser har forbedret abonnentens muligheder for at kontrollere rigtigheden af de takster, tjenesteudbyderen opkræver, men samtidig indebærer de en risiko for, at offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenesters brugeres privatliv krænkes. For at beskytte brugerens privatliv bør medlemsstaterne derfor tilskynde til udvikling af valgmuligheder inden for elektroniske kommunikationstjenester, herunder alternative betalingsfaciliteter, som giver mulighed for anonym eller strengt privat adgang til offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, f.eks. telekort eller betaling med kreditkort. Med samme formål kan medlemsstaterne anmode operatørerne om at tilbyde deres abonnenter en anden type detaljeret opgørelse, hvori et vist antal cifre i det opkaldte nummer er slettet.

(34) For så vidt angår A-nummervisningsfunktionen er det nødvendigt at beskytte den kaldende parts ret til at forhindre, at det nummer, hvorfra opkaldet foretages, identificeres, og den kaldte parts ret til at afvise opkald fra uidentificerede numre. Det er i særlige tilfælde berettiget at suspendere en blokering af denne funktion. Visse abonnenter, herunder særlige hjælpetjenester og lignende, har en interesse i at sikre deres opkald fuld anonymitet. For så vidt angår identifikation af tilsluttede numre er det nødvendigt at beskytte den kaldte parts ret til og legitime interesse i at suspendere identifikationen af det nummer, som den kaldende part faktisk er tilsluttet, navnlig i tilfælde af viderestilling. Udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester bør informere deres abonnenter om muligheden for A-nummervisning og identifikation af det tilsluttede nummer i nettet og om alle de tjenester, der tilbydes på grundlag af A-nummervisning og identifikation af det tilsluttede nummer, samt om de muligheder der findes for at beskytte privatlivets fred. Dermed får abonnenterne mulighed for at foretage et bevidst valg blandt de muligheder for at beskytte privatlivets fred, de kunne ønske sig at gøre brug af. De muligheder, der er for at beskytte privatlivets fred på den enkelte linje, skal ikke nødvendigvis tilbydes som en automatisk nettjeneste, men kan eventuelt etableres efter simpel anmodning til udbyderen af den offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjeneste.

(35) I digitale mobilnet behandles lokaliseringsdata, som angiver den geografiske position af mobilbrugerens terminaludstyr, som et led i fremføringen af kommunikation. Sådanne data er trafikdata i henhold til artikel 6 i dette direktiv. Men digitale mobilnet giver undertiden også mulighed for behandling af lokaliseringsdata, som er mere præcise end fremføringen af kommunikation forudsætter, og som bruges til levering af tillægstjenester, f.eks. persontilpassede trafikoplysninger og bilistvejledning. Behandling af sådanne data til brug for tillægstjenester bør kun tillades, hvis abonnenterne har givet deres samtykke hertil. Selv når abonnenterne har givet et sådant samtykke, bør de have mulighed for ved hjælp af en simpel, gebyrfri ordning midlertidigt at forhindre behandlingen af lokaliseringsdata.

(36) Medlemsstaterne kan over for brugerne og abonnenterne fastsætte indskrænkninger i beskyttelsen af privatlivets fred med hensyn til A-nummervisningsfunktionen, når dette er nødvendigt for at spore generende opkald, og med hensyn til A-nummervisningsfunktionen og lokaliseringsdata, når dette er nødvendigt, for at nødtjenester kan udføre deres opgaver så effektivt som muligt. Med henblik herpå kan medlemsstaterne vedtage specifikke bestemmelser for at give udbydere af elektroniske kommunikationstjenester ret til at give adgang til A-nummervisningsfunktionen og lokaliseringsdata uden forudgående samtykke fra de berørte brugere eller abonnenter.

(37) Der bør træffes foranstaltninger, der sikrer abonnenterne mod gener som følge af automatisk viderestilling fra anden side, og i sådanne tilfælde skal abonnenten have mulighed for at standse de opkald, der viderestilles til hans terminal, ved simpel anmodning til leverandøren af de offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester herom.

(38) Abonnentfortegnelser distribueres i store oplag og er offentlige. Af hensyn til fysiske personers privatliv og juridiske personers legitime interesser bør abonnenter kunne bestemme, om deres personoplysninger skal offentliggøres i sådanne abonnentfortegnelser, og i så fald i hvilket omfang. Udbydere af offentlige abonnentfortegnelser bør underrette de abonnenter, som skal medtages i sådanne fortegnelser, om formålet med fortegnelsen og eventuelle særlige anvendelser af elektroniske udgaver af offentlige fortegnelser, navnlig via søgefunktioner, som er indbygget i software, f.eks. mulighed for »omvendt« søgning, som giver brugerne af fortegnelsen mulighed for at finde abonnentens navn og adresse blot ud fra telefonnummeret.

(39) Et krav om underretning af abonnenterne om formålet eller formålene med de offentlige fortegnelser, hvor personoplysninger om dem skal medtages, bør pålægges den part, der indsamler de pågældende oplysninger. Hvis oplysningerne eventuelt kan blive fremsendt til en eller flere tredjemænd, bør abonnenten underrettes om denne mulighed samt om modtageren eller kategorierne af mulige modtagere. Enhver fremsendelse bør være underlagt den betingelse, at oplysningerne ikke kan anvendes til andre formål end dem, der lå til grund for deres indsamling. Hvis den part, der indsamler oplysninger fra abonnenten eller fra den tredjemand, som oplysningerne er sendt til, ønsker at anvende oplysningerne til andre formål, må der indhentes fornyet samtykke fra abonnenten af enten den oprindelige part, der indsamlede oplysningerne, eller af den tredjemand, som oplysningerne er fremsendt til.

(40) Der bør træffes foranstaltninger, der sikrer abonnenterne mod krænkelse af privatlivets fred ved uanmodet kommunikation med direkte markedsføringsformål, især ved hjælp af automatiserede opkaldsmaskiner, telefaxer og elektronisk post, herunder SMS-meddelelser. Disse former for uanmodet kommerciel kommunikation kan på den ene side være forholdsvis billige og lette at sende og på den anden side medføre en byrde og/eller udgift for modtageren. Desuden kan deres omfang i nogle tilfælde også medføre vanskeligheder for elektroniske kommunikationsnet og terminaludstyr. Det er for sådanne former for uanmodet kommunikation med henblik på direkte markedsføring berettiget at kræve, at der opnås et forudgående udtrykkeligt samtykke fra modtagerne, før sådan kommunikation sendes til dem. Det indre marked kræver en harmoniseret politik for at sikre enkle regler for virksomheder og brugere, der dækker hele Fællesskabet.

(41) Det er inden for rammerne af et eksisterende kundeforhold rimeligt at tillade brug af elektroniske adresseoplysninger til udbud af tilsvarende produkter eller tjenester, men kun af det selskab, som har fået elektroniske adresseoplysninger i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF. Når der opnås elektroniske adresseoplysninger, bør kunden klart og udtrykkeligt oplyses om deres videre brug til direkte markedsføring og gives mulighed for at nægte sådan brug. Denne mulighed bør gives fortsat og gratis med hver efterfølgende direkte markedsføringsmeddelelse med undtagelse af eventuelle omkostninger ved fremsendelse af en nægtelse.

(42) Andre former for direkte markedsføring, som er mere kostbare for afsenderen og ikke medfører nogen finansielle omkostninger for abonnenter og brugere, som f.eks. taletelefoniopkald fra person til person, kan berettige opretholdelse af et system, der giver abonnenter eller brugere mulighed for at angive, at de ikke ønsker at modtage sådanne opkald. For ikke at reducere det nuværende niveau for beskyttelse af privatlivets fred bør medlemsstaterne imidlertid have ret til at opretholde nationale systemer, der kun tillader sådanne opkald til abonnenter og brugere, som har givet forudgående samtykke hertil.

(43) For at lette en effektiv håndhævelse af Fællesskabets regler om uanmodede meddelelser med henblik på direkte markedsføring er det nødvendigt at forbyde brug af falske identiteter eller falske afsenderadresser eller -numre, når der sendes uanmodede meddelelser med direkte markedsføringsformål.

(44) Visse elektroniske postsystemer gør det muligt for abonnenten at se afsender og emnelinje i elektroniske breve og at slette meddelelser uden at skulle downloade resten af det elektroniske brevs indhold eller vedhæftede filer (attachments), hvorved omkostningerne til downloading af uanmodede elektroniske breve eller vedhæftede filer kan reduceres. Disse muligheder kan fortsat være nyttige i visse tilfælde som et supplerende værktøj til de generelle krav, der fastsættes i dette direktiv.

(45) Dette direktiv berører ikke de forholdsregler som medlemsstaterne træffer for at beskytte juridiske personers legitime interesser med hensyn til uanmodet kommunikation med direkte markedsføringsformål. Hvis medlemsstaterne opretter et fravalgsregister over sådan kommunikation til juridiske personer, særligt erhvervsbrugere, finder bestemmelserne i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«) ([1]) fuld anvendelse.

(46) Funktioner vedrørende levering af elektroniske kommunikationstjenester kan være indbygget i nettet eller i brugerens terminaludstyr, herunder også software. Beskyttelsen af personoplysninger og privatliv for brugere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet bør være uafhængig af, hvordan de forskellige komponenter, som er nødvendige for at levere tjenesten, er sammensat, og hvordan de nødvendige funktioner er fordelt mellem disse komponenter. Direktiv 95/46/EF omfatter enhver form for behandling af personoplysninger, uanset hvilken teknologi der anvendes. Hvis der opstilles særregler for elektroniske kommunikationstjenester parallelt med overordnede regler for andre komponenter, som er nødvendige for leveringen af sådanne tjenester, bliver det måske ikke lettere at beskytte personoplysninger og privatlivets fred på et teknologineutralt grundlag. Derfor bør der måske vedtages tiltag, som pålægger producenterne af visse typer udstyr, som bruges til elektroniske kommunikationstjenester, at udforme deres produkter, så de sikrer, at brugernes og abonnenternes personoplysninger og privatliv beskyttes. Hvis der vedtages sådanne tiltag i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ([2]), sikres det, at indførelsen af nye tekniske funktioner i elektronisk kommunikationsudstyr, herunder software, med henblik på beskyttelse af data sker på et harmoniseret grundlag, således at det indre marked kan fungere tilfredsstillende.

(47) Der bør i medlemsstaternes lovgivning være fastsat retsmidler til afhjælpning af tilfælde, hvor brugernes og abonnenternes rettigheder tilsidesættes. Personer, der overtræder de nationale forskrifter, der fastsættes i medfør af dette direktiv, bør kunne pålægges sanktioner, uanset om de henhører under privat- eller offentligretlig lovgivning.

(48) I forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv vil det være formålstjenligt at udnytte de erfaringer, der er opnået i den gruppe vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, som er nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, og som er sammensat af repræsentanter for medlemsstaternes tilsynsmyndigheder.

(49) For at lette overholdelsen af bestemmelserne i dette direktiv er der behov for specifikke ordninger for den behandling af oplysninger, der allerede finder sted på det tidspunkt, hvor den nationale gennemførelseslovgivning i henhold til dette direktiv træder i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde og formål

1. Dette direktiv tager sigte på en harmonisering af medlemsstaternes bestemmelser, der er nødvendig for at sikre et ensartet niveau i beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og navnlig privatlivets fred i forbindelse med behandling af personoplysninger inden for den elektroniske kommunikationssektor, og for at sikre fri omsætning af sådanne oplysninger og af elektronisk kommunikationsudstyr og elektroniske kommunikationstjenester i Fællesskabet.

([1]) EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

([2]) EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

2. Med henblik på at nå de i stk. 1 omhandlede mål specificerer og supplerer dette direktivs bestemmelser direktiv 95/46/EF. Nærværende bestemmelser beskytter desuden legitime interesser hos abonnenter, der er juridiske personer.

3. Dette direktiv gælder ikke for aktiviteter, der ikke er omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som f.eks. de aktiviteter, der er omfattet af afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union, og under ingen omstændigheder for aktiviteter, der vedrører den offentlige sikkerhed, forsvaret, statens sikkerhed (herunder statens økonomiske interesser, når disse aktiviteter er forbundet med spørgsmål vedrørende statens sikkerhed) og statens aktiviteter på det strafferetlige område.

Artikel 2

Definitioner

Medmindre andet angives, gælder i dette direktiv de definitioner, der er fastsat i direktiv 95/46/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ([1]).

Følgende definitioner anvendes også:

a) »bruger«: en fysisk person, som anvender en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste i privat eller forretningsmæssigt øjemed, uden nødvendigvis at abonnere på den pågældende tjeneste

b) »trafikdata«: data, som behandles med henblik på overføring af kommunikation i et elektronisk kommunikationsnet eller debitering heraf

c) »lokaliseringsdata«: data, som behandles i et elektronisk kommunikationsnet og angiver den geografiske placering af det terminaludstyr, som brugeren af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste anvender

d) »kommunikation«: oplysninger, som udveksles eller overføres mellem et begrænset antal parter via en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste. Dette omfatter ikke oplysninger, der overføres som del af en radio- og fjernsynstransmissionstjeneste til offentligheden via et elektronisk kommunikationsnet, medmindre oplysningerne kan kædes sammen med en identificerbar abonnent eller bruger, der modtager oplysningerne

e) »opkald«: en forbindelse, som etableres ved hjælp af en offentligt tilgængelig telefontjeneste og giver mulighed for tidstro tovejskommunikation

f) »samtykke«: givet af bruger eller abonnent svarer til den registreredes samtykke i direktiv 95/46/EF.

g) »tillægstjeneste«: enhver form for tjeneste, der kræver behandling af trafik- eller lokaliseringsdata, bortset fra trafikdata, ud over hvad der er nødvendigt for overføring af en kommunikation eller debitering heraf

h) »elektronisk post«: enhver meddelelse i form af tekst, stemmegengivelse, lyd eller billede, som sendes via et offentligt kommunikationsnet, og som kan lagres i nettet eller i modtagerens terminaludstyr, indtil meddelelsen hentes af modtageren.

([1]) EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

Artikel 3

Omfattede tjenester

1. Dette direktiv finder anvendelse på behandling af personoplysninger i forbindelse med, at offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester stilles til rådighed via offentlige kommunikationsnet i Fællesskabet.

2. Artikel 8, 10 og 11 finder anvendelse på abonnentlinjer, der er tilsluttet digitale centraler, og, hvis dette er teknisk muligt og ikke fordrer en uforholdsmæssigt stor økonomisk indsats, på abonnentlinjer, der er tilsluttet analoge centraler.

3. Medlemsstaterne skal til Kommissionen indberette tilfælde, hvor det vil være teknisk umuligt eller medføre en uforholdsmæssigt stor økonomisk indsats at opfylde kravene i artikel 8, 10 og 11.

Artikel 4

Sikkerhed

1. Udbyderen af en offentligt tilgængelig kommunikationstjeneste skal træffe passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at beskytte sine tjenester, for netsikkerhedens vedkommende om nødvendigt sammen med udbyderen af det offentlige kommunikationsnet. Under hensyn til teknologiens stade og omkostningerne i forbindelse med gennemførelsen skal disse foranstaltninger garantere et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risikoen.

2. Hvor der er særlig risiko for brud på netsikkerheden, skal udbyderen af en offentligt tilgængelig kommunikationstjeneste informere abonnenterne herom samt, hvis risikoen ligger uden for de foranstaltninger, der skal træffes af udbyderen, om, hvorledes sådanne brud i givet fald kan forebygges, herunder angive de omkostninger, der sandsynligvis vil være forbundet hermed.

Artikel 5

Kommunikationshemmelighed

1. Medlemsstaterne sikrer kommunikationshemmeligheden ved brug af offentlige kommunikationsnet og offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, både for så vidt angår selve kommunikationen og de dermed forbundne trafikdata, via nationale forskrifter. De forbyder især aflytning, registrering, lagring og andre måder, hvorpå samtaler kan opfanges eller overvåges af andre end brugerne, uden at de pågældende brugere har indvilget heri, bortset fra tilfælde, hvor det er tilladt ifølge lovgivningen, jf. artikel 15, stk. 1. Dette stykke er ikke til hinder for teknisk lagring, som er nødvendig for overføring af en kommunikation, forudsat at princippet om kommunikationshemmelighed ikke berøres heraf.

2. Stk. 1 vedrører ikke lovmedholdelig registrering af kommunikation og de dermed forbundne trafikdata, hvis den foretages som led i lovlig forretningspraksis med henblik på at kunne forelægge bevis for en handelstransaktion eller enhver anden forretningsmæssig kommunikation.

3. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelse af elektroniske kommunikationsnet med henblik på lagring af oplysninger eller med henblik på at opnå adgang til oplysninger, der er lagret i en abonnents eller brugers terminaludstyr, kun er tilladt på betingelse af, at abonnenten eller brugeren får klare og fyldestgørende oplysninger, bl.a. om formålet med behandlingen i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og ret til at nægte den registeransvarlige en sådan behandling. Dette er ikke til hinder for teknisk lagring eller adgang til oplysninger, hvis det alene sker med det formål at overføre eller lette overføring af kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet eller er absolut påkrævet for at levere en informationssamfundstjeneste, abonnenten eller brugeren udtrykkelig ønsker.

Artikel 6

Trafikdata

1. Trafikdata vedrørende abonnenter og brugere, som behandles og lagres af udbyderen af et offentligt kommunikationsnet eller en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste, skal slettes eller gøres anonyme, når de ikke længere er nødvendige for fremføringen af kommunikationen, jf. dog stk. 2, 3 og 5, samt artikel 15, stk. 1.

2. Med henblik på debitering af abonnenten og afregning for samtrafik er det tilladt at behandle trafikdata. En sådan behandling er tilladt indtil udløbet af den lovbestemte forældelsesfrist for sådanne gældsforpligtelser eller fristen for anfægtelse af sådanne afregninger.

3. Med henblik på markedsføring af elektroniske kommunikationstjenester eller levering af tillægstjenester er det tilladt udbyderen af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste at behandle de i stk. 1 omtalte oplysninger i det omfang og tidsrum, som sådanne tjenester eller markedsføringen kræver, hvis den abonnent eller bruger, som oplysningerne vedrører, har givet sit samtykke hertil. Brugeren eller abonnenten skal på et hvilket som helst tidspunkt have mulighed for at trække sit samtykke til behandling af trafikdata tilbage.

4. Tjenesteudbyderen underretter abonnenten eller brugeren om, hvilke typer trafikdata der behandles med henblik på det i stk. 2 omhandlede formål og om behandlingens varighed; ved behandling med henblik på det i stk. 3 omhandlede formål skal underretning ske, inden samtykke indhentes.

5. Behandling af trafikdata i henhold til stk. 1, 2, 3 og 4 må kun foretages af personer, som handler efter bemyndigelse fra udbydere af de offentligt tilgængelige kommunikationsnet og -tjenester, og som er beskæftiget med debitering eller trafikstyring, kundeforespørgsler, afsløring af svig, markedsføring af elektroniske kommunikationstjenester eller levering af en tillægstjeneste, og skal begrænses til det for sådanne aktiviteter nødvendige.

6. Stk. 1, 2, 3 og 5 berører ikke de kompetente organers mulighed for i overensstemmelse med gældende lovgivning at indhente oplysninger om trafikdata med henblik på bilæggelse af tvister, navnlig vedrørende samtrafik eller debitering.

Artikel 7

Specificerede forbrugsopgørelser

1. Abonnenter har ret til at modtage uspecificerede forbrugsopgørelser.

2. Medlemsstaterne skal anvende nationale retsforskrifter for at sikre, at der ikke er modstrid mellem abonnenternes ret til at modtage specificerede forbrugsopgørelser og kaldende brugeres og kaldte abonnenters ret til privatlivets fred, f.eks. ved at sikre, at brugere og abonnenter råder over tilstrækkelige alternative kommunikations- eller betalingsmuligheder, der styrker beskyttelsen af privatlivets fred.

Artikel 8

Visning af A-nummer og af tilsluttet nummer samt begrænsning heraf

1. Hvor der er adgang til visning af A-nummer, skal tjenesteudbyderen tilbyde den kaldende bruger mulighed for i forbindelse med hvert enkelt opkald ved hjælp af en simpel, gebyrfri anordning at forhindre, at hans abonnentsnummer fremsendes til A-nummervisning. Den kaldende abonnent skal have denne mulighed på hver enkelt linje.

2. Hvor der er adgang til visning af A-nummer, skal tjenesteudbyderen tilbyde den kaldte abonnent mulighed for ved hjælp af en simpel anordning, der er gebyrfri ved rimelig anvendelse heraf, at forhindre visning af A-nummeret ved ankommende opkald.

3. Hvor der er adgang til visning af A-nummer, og A-nummeret vises inden tilslutningen, skal tjenesteudbyderen tilbyde den kaldte abonnent mulighed for ved hjælp af en simpel anordning at afvise ankommende opkald, når den kaldende bruger eller abonnent har blokeret visningen af A-nummeret.

4. Hvor der er adgang til visning af tilsluttet nummer, skal tjenesteudbyderen tilbyde den kaldte abonnent mulighed for ved hjælp af en simpel, gebyrfri anordning at forhindre, at den kaldende bruger får vist det tilsluttede nummer.

5. Stk. 1 finder også anvendelse på opkald fra Fællesskabet til lande uden for dette. Stk. 2, 3 og 4 finder også anvendelse på ankommende opkald fra tredjelande.

6. Medlemsstaterne sikrer, at udbyderne af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, når der er adgang til visning af A-nummer og/eller tilsluttet nummer, informerer offentligheden herom og om mulighederne i stk. 1, 2, 3 og 4.

Artikel 9

Lokaliseringsdata, bortset fra trafikdata

1. Hvis lokaliseringsdata, bortset fra trafikdata, vedrørende brugere af eller abonnenter på de offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, kan behandles, må disse data kun behandles, når de er gjort anonyme, eller når brugeren eller abonnenten har givet sit samtykke hertil, og da kun i det omfang og i det tidsrum, som er nødvendigt for levering af en tillægstjeneste. Tjenesteudbyderen skal, inden brugernes eller abonnenternes samtykke indhentes, underrette dem om, hvilken type lokaliseringsdata, bortset fra trafikdata, der behandles, hvorfor og hvor længe de behandles, og om de videregives til en tredjemand med henblik på levering af tillægstjenesten. Brugere eller abonnenter skal have mulighed for til enhver tid at trække deres samtykke til behandling af lokaliseringsdata, bortset fra trafikdata, tilbage.

2. Hvis brugeren eller abonnenten har givet sit samtykke til behandling af lokaliseringsdata, bortset fra trafikdata, skal brugeren eller abonnenten fortsat have mulighed for ved hjælp af en simpel, gebyrfri anordning midlertidigt at forhindre behandling af sådanne data ved hvert enkelt opkald til nettet eller ved hver enkelt fremføring af kommunikation.

3. Behandling af lokaliseringsdata, bortset fra trafikdata, i henhold til stk. 1 og 2 må kun foretages af personer, som handler efter bemyndigelse fra udbyderen af det offentlige kommunikationsnetværk eller den offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjeneste eller fra den tredjemand, som leverer tillægstjenesten, og skal begrænses til det for leveringen af tillægstjenesten nødvendige.

Artikel 10

Undtagelsesbestemmelser

Medlemsstaterne sikrer, at der er gennemskuelige procedurer for den måde, hvorpå udbyderen af et offentligt kommunikationsnet og/eller en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste kan:

a) suspendere blokeringen af A-nummervisningen midlertidigt, når en abonnent anmoder om at få chikaneopkald eller andre generende opkald eftersporet; i så tilfælde skal de data, hvorved den kaldende abonnent identificeres, i overensstemmelse med national lovgivning opbevares og stilles til rådighed af udbyderen af et offentligt kommunikationsnet og/eller en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste

b) suspendere blokering af visningen af tilsluttet nummer eller se bort fra, at en abonnent eller bruger har nægtet eller ikke har givet sit samtykke til, at lokaliseringsdata behandles for specifikke linjer med henblik på at give organisationer, der tager sig af nødopkald og er godkendte som sådanne af en medlemsstat, herunder retshåndhævende myndigheder, ambulancetjenester og brandvæsener, mulighed for at reagere på sådanne opkald.

Artikel 11

Automatisk viderestilling

Medlemsstaterne sikrer, at enhver abonnent har mulighed for ved hjælp af en simpel, gebyrfri anordning at forhindre en tredjemand i at foretage automatisk viderestilling til abonnentens terminal.

Artikel 12

Abonnentfortegnelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at abonnenterne gebyrfrit, og inden de medtages i fortegnelsen, underrettes om formålet med en trykt eller elektronisk abonnentfortegnelse, som er offentligt tilgængelig eller kan benyttes via oplysningstjenester, og hvori personoplysninger om abonnenterne kan medtages, og at de underrettes om andre anvendelsesmuligheder heraf på grundlag af søgefunktioner, som er indbygget i elektroniske udgaver af fortegnelsen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at abonnenterne får mulighed for at bestemme, om deres personoplysninger skal medtages i en offentlig fortegnelse, og i så fald hvilke, for så vidt sådanne oplysninger er relevante for formålet med fortegnelsen som angivet af udbyderen af fortegnelsen, samt mulighed for at kontrollere, få rettet eller slettet sådanne oplysninger. Det skal være gebyrfrit ikke at være medtaget i en offentlig abonnentfortegnelse og at få kontrolleret, rettet, eller slettet personoplysninger i den.

3. Medlemsstaterne kan kræve, at abonnenter skal anmodes om supplerende samtykke til, at en offentlig fortegnelse anvendes til ethvert formål, der går ud over søgning efter adresseoplysninger om personer på grundlag af deres navn og eventuelt et minimum af andre identifikatorer.

4. Stk. 1 og 2 finder anvendelse på abonnenter, der er fysiske personer. Medlemsstaterne sikrer endvidere inden for rammerne af gældende fællesskabsret og national lovgivning, at de legitime interesser for abonnenter, der ikke er fysiske personer, nyder tilstrækkelig beskyttelse for så vidt angår deres optagelse i offentlige abonnentfortegnelser.

Artikel 13

Uanmodet kommunikation

1. Anvendelse af automatiserede opkaldsanordninger uden menneskelige indgreb (automatisk opkaldsmaskine), telefaxapparater (fax) eller elektronisk post med henblik på direkte markedsføring kan kun tillades over for abonnenter, som forudgående har givet deres samtykke hertil.

2. Uanset stk. 1 kan en fysisk eller juridisk person, hvis denne fra sine kunder modtager deres egne elektroniske adresseoplysninger vedrørende elektronisk post i forbindelse med salg af et produkt eller en tjenesteydelse i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF, anvende disse elektroniske adresseoplysninger til direkte markedsføring af sine egne tilsvarende produkter eller tjenesteydelser, såfremt kunderne klart og utvetydigt har mulighed for let og gebyrfrit, at afvise en sådan anvendelse af de elektroniske adresseoplysninger, når de indsamles, og ved hver meddelelse, såfremt kunden ikke fra begyndelsen afviste denne anvendelse.

3. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre — gebyrfrit — at uanmodet kommunikation, hvis formål er direkte markedsføring i andre tilfælde end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2, ikke er tilladt, hverken i forhold til abonnenter, som ikke har givet deres samtykke til at modtage sådan kommunikation, eller i forhold til abonnenter, som har frabedt sig at modtage sådan kommunikation. Det afgøres i national lovgivning hvilken af de to muligheder der skal gælde.

4. Udsendelse af elektronisk post som led i direkte markedsføring, hvorved identiteten af den afsender, på hvis vegne meddelelsen sendes, tilsløres eller holdes skjult, eller uden en adresse, som modtageren kan henvende sig til for at få standset sådanne henvendelser, er under alle omstændigheder forbudt.

5. Stk. 1 og 3 finder anvendelse på abonnenter, der er fysiske personer. Medlemsstaterne sikrer endvidere inden for rammerne af gældende fællesskabsret og national lovgivning, at de legitime interesser for abonnenter, der ikke er fysiske personer, nyder tilstrækkelig beskyttelse for så vidt angår uanmodet kommunikation.

Artikel 14

Tekniske funktioner og standardisering

1. Ved gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv drager medlemsstaterne omsorg for, at der ikke stilles bindende krav om, at terminaludstyr eller andet elektronisk kommunikationsudstyr skal indeholde specifikke funktioner, hvorved markedsføring af udstyr og den frie bevægelighed for sådant udstyr i medlemsstaterne og mellem disse hindres, jf. dog stk. 2 og 3.

2. I tilfælde, hvor bestemmelser i dette direktiv kun kan gennemføres ved et krav om specifikke tekniske funktioner i elektroniske kommunikationsnet, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom efter proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester ([1]).

3. Hvor der er behov herfor, kan der vedtages foranstaltninger for at sikre, at terminaludstyr fremstilles på en måde, der er forenelig med brugernes ret til at beskytte og kontrollere anvendelsen af deres personoplysninger i overensstemmelse med direktiv 1999/5/EF og Rådets beslutning 87/95/EØF af 22. december 1986 om standardisering inden for informationsteknologi og telekommunikation ([2]).

Artikel 15

Anvendelsesområdet for visse bestemmelser i direktiv 95/46/EF

1. Medlemsstaterne kan vedtage retsforskrifter med henblik på at indskrænke rækkevidden af de rettigheder og forpligtelser, der omhandles i artikel 5, artikel 6, artikel 8, stk. 1, 2, 3 og 4, og artikel 9, hvis en sådan indskrænkning er nødvendig, passende og forholdsmæssig i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed (dvs. statens sikkerhed), forsvaret, den offentlige sikkerhed, eller forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller uautoriseret brug af det elektroniske kommunikationssystem efter artikel 13, stk. 1, i direktiv 95/46/EF. Med henblik herpå kan medlemsstaterne bl.a. vedtage retsforskrifter om lagring af data i en begrænset periode, som kan begrundes i et af de hensyn, der er nævnt i dette stykke. Alle i dette stykke omhandlede forskrifter skal være i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper, herunder principperne i EU-traktatens artikel 6, stk. 1 og 2.

2. Bestemmelserne i direktiv 95/46/EF, kapitel III, »retsmidler, ansvar og sanktioner«, finder anvendelse på nationale bestemmelser, der vedtages til nærværende direktivs gennemførelse, og på individuelle rettigheder afledt af nærværende direktiv.

3. Den gruppe vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, som blev nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, varetager også de opgaver, der er fastsat i artikel 30 i direktiv 95/46/EF med hensyn til de af dette direktiv omfattede forhold, dvs. beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser i den elektroniske kommunikationssektor.

Artikel 16

Overgangsordninger

1. Artikel 12 finder ikke anvendelse på udgaver af abonnentfortegnelser, som allerede er fremstillet eller markedsført i trykt form eller i offline elektronisk form, inden de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, træder i kraft.

2. Hvis personoplysninger om abonnenter på faste eller mobile offentlige taletelefonitjeneste er medtaget i en offentlig abonnentfortegnelse i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og artikel 11 i direktiv 97/66/EF, inden de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, træder i kraft, kan personoplysninger om sådanne abonnenter fortsat medtages i denne offentlige fortegnelse i dens trykte eller elektroniske udgave, herunder udgaver med mulighed for »omvendt« søgning, medmindre abonnenter frabeder sig dette efter at have modtaget fuldstændige oplysninger om formålet og valgmulighederne i overensstemmelse med artikel 12 i dette direktiv.

Artikel 17

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. oktober 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

([1]) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Ændret ved direktiv 98/48/EF (EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18).
([2]) EFT L 36 af 7.2.1987, s. 31. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt senere ændringer af disse forskrifter.

Artikel 18

Revision

Kommissionen forelægger senest tre år efter den i artikel 17, stk. 1, nævnte dato Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om dette direktivs gennemførelse, dets virkninger for erhvervsdrivende og forbrugere, navnlig hvad angår bestemmelserne om uanmodet kommunikation, under hensyntagen til det internationale miljø. Kommissionen kan med henblik herpå anmode medlemsstaterne om oplysninger, som fremsendes hurtigst muligt. Kommissionen forelægger i givet fald forslag til ændring af dette direktiv og tager hensyn til resultaterne af ovennævnte rapport, eventuelle ændringer i sektoren og alle andre forslag, som den måtte finde nødvendige med henblik på at øge direktivets effektive virkning.

Artikel 19

Ophævelse

Direktiv 97/66/EF ophæves herved med virkning fra den i artikel 17, stk. 1, nævnte dato.

Henvisninger til det ophævede direktiv skal læses som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 20

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 21

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2002.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
P. COX	T. PEDERSEN
Formand	*Formand*